

Horník

ZVLÁŠTNÍ VYDÁNÍ

OKD
ZE ZEMĚ PRO ZEMI

Vydáno k příležitosti uzavření Důlního závodu 3

30. března 2017 / číslo 4 / ročník 47 / www.okd.cz

Konec DZ 3 a zahájení činnosti nového Závodu Útlum - Jih

STAŘIČ – Poslední zaměstnanci Důlního závodu 3 (DZ 3), zajišťující těžbu, vyfárají v pátek 31. 3. v ranních hodinách. Hlavním důvodem je, aby se vytěžené uhlí ještě téhož dne dostalo do úpravny, kde se vypere a roztřídí do jednotlivých jakostních kategorií.

Po datu 31. března 2017 budou v lokalitě DZ 3 probíhat už jen aktivity související s přípravou útlumu, konzervačním režimem a přípravnými pracemi na budoucí technickou likvidaci Důlního závodu 3. Na realizaci těchto prací se bude podílet přibližně 300 zaměstnanců. Tým konzervačního režimu bude v podzemí zajišťovat nezbytné technické práce a kontrolní činnost, které s útlumem dolu a zajištěním bezpečnosti úzce souvisí. Jedná se především o větrání, odvodňování, demontáž strojů a zařízení a postupné uzavírání jednotlivých částí dolu dle projektu TPL (technický plán likvidace), který se v současné době zpracovává do finální podoby.

Závod Útlum – Jih

21. listopadu 2016 představenstvo rozhodlo o trvalém uzavření Důlního závodu 3, a to v termínu k 31. březnu 2017. Vzhledem k tomu, že účinnost tohoto rozhodnutí představenstva byla vázána na rozhodnutí věřitelského výboru, bylo o návrhu usnesení hlasováno věřitelským výborem dne 5. prosince 2017 a věřitelský výbor návrh rozhodnutí přijal a s uzavřením Důlního závodu 3 vyslovil souhlas.

18. ledna 2017 představenstvo OKD, a.s. na svém zasedání následně rozhodlo o zřízení nového závodu Útlum - Jih a to ke dni 1. dubna 2017. Současně rozhodlo svěřit dnem 1. dubna 2017 Závodu Útlum - Jih veškerý majetek ve výkonu vlastnického práva, veškerá práva, pohledávky a závazky náležející k tomuto majetku.

ÚTLUM TĚŽBY NA PASKOVĚ JE PRVNÍM KROKEM PROVOZNÍ RESTRUKTURALIZACE OKD

S ohledem na stávající možnosti OKD jsme zodpovědně připravili i nový sociální program pro uvolněné zaměstnance

Vážení zaměstnanci Dolu Paskov, vážení přátelé,

v rukou držíte mimořádné číslo našeho podnikového časopisu Horník, které jsme vydali u příležitosti ukončení bezmála padesátiletého provozu Důlního závodu 3 a jeho těžebních lokalit na Frýdecko-Místecku.

Hned v úvodu mi dovoluji, abych vám touto cestou z celého srdce upřímně poděkoval za vaši dlouhou obětavou práci, kterou jste pro OKD vykonali. Velmi si toho já i mí kolegové ze stávajícího vedení firmy vážíme.

DZ 3 a termín ukončení jeho provozu je dlouhodobě velmi diskutovanou problematikou. Proto chci připomenout základní fakta z posledních let historie dolu.

Již v roce 2013 tehdejší představenstvo rozhodlo na základě nastupující hospodářské krize, propadajících se prodejních cen uhlí na světových trzích a nízké ekonomické rentabilitě o útlumu tohoto posledního činného dolu v ostravské pánvi. V červnu téhož roku byl DZ 3 dokonce nabídnut k prodeji. Nikdo z desítek oslovených těžařů, ocelářů a finančních investorů z celého světa ale nepodal ani nezávaznou nabídku.

Přestože provozní výsledky dolu byly jednoznačně a nekompromisní (Pozn. redakce: náklady na těžbu byly dle dostupných údajů v danou dobu až dvakrát vyšší než průměr OKD), podařilo se nám připravit, prosadit a zrealizovat projekt, který prodloužil životaschopnost DZ 3 do roku 2016. Jeho cílem byla ekonomická transformace, zásadní snížení nákladovosti a v neposlední řadě oboustranná dohoda se státem o finanční pomoci

v rámci útlumu DZ 3, včetně sociálního programu.

Dohoda ale následně doznala výrazných změn, a to především v oblasti prodloužení těžby do roku 2017 a ve snížení finanční částky státní pomoci, jejíž použití bylo navíc nově předdefinováno na prostředky určené výhradně k profinancování sociálního programu. Vzájemná dohoda se státem rovněž obsahovala celou řadu podmínek, z nichž jedna se bezprostředně týkala i budoucího vývoje cen koksovateľného uhlí v nadcházejícím období.

Je pro mě zadosťučněním, že tento projekt byl ve své „nákladové“ části úspěšným. A to díky osobnímu přístupu a zapojení zaměstnanců do ekonomické transformace. Hospodářské výsledky roku 2014 (i přes vytvoření ztráty) byly ve srovnání s rokem předchozím nesrovnatelně lepší.

Bohužel, ceny koksovateľného uhlí na světových trzích dále v roce 2015 dramaticky klesaly a DZ 3 se tak znovu propadal do vysoké ekonomické ztráty. Enormně prudký pokles cen nakonec znamenal i ukončení dohody mezi OKD a Českou republikou.

Očekávaný pozitivní zvrat v trendu světových cen nepřinesl ani počátek následujícího roku 2016. Společnost OKD pak s ohledem na klesající ceny uhlí, neexistující finanční rezervy k překlenutí období recese nebo krytí nákladů útlumu, garance za dlouhospisovateľské společnosti byla nakonec donucena v květnu 2016 na sebe podat návrh na zahájení insolvenčního řízení s preferovanou variantou reorganizace těžařské firmy.

Prvním provozním krokem restrukturalizace OKD bylo přípra-

vit životaschopný plán ukončení těžby ve ztrátovém DZ 3. Ten byl koncepčně dopracován v listopadu 2016, ve všech podstatných parametrech projednan s hlavními zainteresovanými subjekty včetně zástupců odborových organizací, věřitelského výboru a regionální tripartity a ve finále všemi stranami přijat a schválen jako optimální řešení. I přesto v době rozhodnutí existovala celá řada provozních a finančních rizik, se kterými

Antonín Klimša.

bylo nutno počítat. Riskovat se nám ale vyplatilo! Ve finále jsme prodloužili těžbu v DZ 3 o další 3 měsíce, stabilizovali jsme výrobu a zpracování uhlí i dodávky zákazníkům. V neposlední řadě jsme připravili motivační a sociální programy pro zaměstnance. Klíčovým prvkem motivačního programu byl finanční příspěvek ve výši až 80 tisíc korun za přestup do karvinské části OKD a zajištění práce pro ca 500 lidí v nadcházejících letech. Pro zbyvajících část jsme po dohodě s odborovými organizacemi zajistili zvýšené odstupné. Dnes,

na konci prvního kvartálu 2017 mohu konstatovat, že se nám hlavní prvky tohoto programu podařilo splnit. Oproti business plánu jsme dosáhli většího objemu výroby a prodeje, realizovali jsme úspory provozních nákladů, implementovali motivační programy k výši produkce. Během prosince a ledna jsme prošli 1291 pohovory se zaměstnanci ohledně ukončení pracovního poměru dohodou nebo o převodu do karvinské části.

Díky dobrým výsledkům v těžbě a příznivým cenám uhlí se hospodaření DZ 3 podařilo v posledních měsících stabilizovat. Samozřejmě platí, že případný kladný hospodářský výsledek po ukončení prvního čtvrtletí bude v souladu s dohodou mezi OKD a odbory přednostně použit na dofinancování dalšího zvýšeného odstupného.

Nicméně, dílčím zklamáním je pro mě menší zájem našich zaměstnanců o přestup do karvinské části revíru. I přesto je pro mě nabídka práce v OKD stále platná i v nadcházejícím období. Kdokoliv se v budoucnu rozhodne, že má zájem se do hornictví v OKD vrátit, má u nás dveře otevřeny.

Závěrem mi dovoluji ještě jednou poděkovat všem lidem, kteří svůj profesní život spojili s Dolem Paskov. Těm, kteří od nás po mnoha letech odejdou, přeji hodně osobních i pracovních úspěchů a především pevné zdraví. A totéž přeji i vám, kteří budete v hornické profesi pokračovat v karvinské části OKD.

Zdar Bůh!

Antonín Klimša,
člen představenstva a výkonný ředitel společnosti OKD, a.s.

Tři poruby zajistily stabilizované hospodaření dolu

Technologie z paskovských porubů, centrální odtěžení i další vyklizené zařízení najdou své další uplatnění na ostatních šachtách v revíru OKD

STAŘIČ – Horníci ve třech porubech provozovaných v Důlním závodě 3 dokázali v prvním letošním kvartále nafedrovat nad 105 tisíc tun uhlí a stabilizovat tak hospodaření dolu. Informoval o tom paskovský ředitel Zdeněk Koval s tím, že název šachty se od dubna změnil na Závod Útlum Jih.

„Poslední měsíc těžebního provozu probíhal jako každý jiný. V porubech jsme se potýkali se zhoršenými geologickými podmínkami, avšak všechny paskovské zaměstnance vedlo k cíli jedině. Nakopat 111 tisíc tun uhlí dává jistotu zvýšeného odstupného,“ upřesnil Koval s tím, že březnový a tedy i kompletní čtvrtletní výsledek bude znám po uzávěrce speciálního čísla měsíčníku Horník.

Těžbu v DZ 3 v posledních týdnech zajišťovaly tři rubání v lokalitě Chlebovice. V porubě 059 607 ko-

Staričská lokalita DZ 3.

pal kolektiv hlavního předáka Petra Zemana z úseku vedoucího Michala Hykla. Oproti únoru se zde v březnu porubní fronta dostala do úseku chodby, kde byly dříve prováděny zmahací práce a příbrky z důvodu tlakového pásma. Postupy zpomalilo i štěpení sloje na horní úvratí porubu. Stejný problém a také tektonika a průchod průzkumnou prorážkou brzdily kolektiv hlavního předá-

ka Martina Majse z úseku vedoucího Libora Nevařila v porubu 112 408. „Posledním porubem byl 112 751, kde pracovaly osádky s hlavním předákem Petrem Skošníkem a zástupcem vedoucího úseku Vítězslavem Cingelem. Zde jsme pro nedostatek zaměstnanců přešli na třísměnný provoz, obsadili pouze první, pá-

tu a šestou směnu,“ popisoval Koval. Od dubna do června bude paskov-

ská šachta pod názvem Závod Útlum Jih fungovat v konzervačním režimu. „Ve dvousměnném provozu budeme vyklízet stroje a zařízení, které najdou své další uplatnění v revíru OKD v důlních závodech 1 a 2. Toto proběhne do konce června zároveň s demontáží pásů centrálního odtěžení. Kromě výklízů uzavřeme i jednotlivé části dolu podle harmonogramu stanoveného v souladu s technickým plánem likvidace,“ přiblížil Koval. Technologie z již dříve ukončených porubů a dalších oblastí budou vyklizeny do konce března a předány na DZ 1 a DZ 2.

„Od července přejde důl do fáze technické likvidace v souladu se zpracovaným projektem, který musí být odsouhlasený OBÚ,“ pokračoval ředitel. Závod Útlum Jih, jak upozornil, bude provozovat rovněž staričskou cvičnou stolu s tím, že se pokusí najít řešení, jak toto unikátní místo s autentickým paskovským důlním prostředím a funkčními technologiemi zachovat pro další generace.

„Jako každý ředitel si nejvíce cením výsledků v bezpečnosti,“ vzkázal Koval. Během jeho působení ve funkci paskovského ředitele totiž nedošlo k žádnému závažnému pracovnímu úrazu ani události s ohlašovací povinností báňské správě. „Po výrobní stránce si cením právě

výsledku letošního prvního kvartálu. Málokdo s takovým výsledkem počítal. Všem lidem v DZ 3 patří za tento výkon to pravé hornické poděkování,“ zakončil.

Poděkování paskovského ředitele

Vážení kolegové, na konci března ukončíme těžbu v Důlním závodě 3. Je to těžká rána, nicméně život jde

dál. Většina z nás byla se staričsko - paskovskou šachtou doslova jako spojená pupeční šňůrou, ale když něco končí, tak i něco nového začíná. A já doufám, že pro mnohé z vás nastane další etapa života, který k vlastní spokojenosti zvládnete. Vždyť jste pracovali a prokazovali i svůj hornický um v tom nejtvrdějším hornickém prostředí, co znám. Do vašeho dalšího soukromého i pracovního života všem přeji hodně zdraví, štěstí a úspěchů ve všech životních situacích. Zdar Bůh!

Zdeněk Koval, ředitel DZ 3

Paskov v letech 2008 – 2013 pohledem bývalého ředitele

KARVINÁ – Současný provozní náměstek Důlního závodu 1 Vladislav Szmek stál v čele Dolu Paskov v letech 2008 až 2013, kdy se zde zaváděla řada novinek v rubáních, razbách, ale i při dopravě mužstva či materiálu. Szmekův nástup do ředitelské funkce se kryl s obdobím, kdy se šachta dostávala z hlediska stavební připravenosti do obtížné situace. „To mělo samozřejmě dopad na objem těžby. Proto se naší hlavní prioritou stalo zaměření na přípravu – jak na zlepšení výkonnosti, tak navýšení objemu roční metraže. Obojí s cílem zajistit včasnou stavební připravenost nejen pro všechny kolektivy rubání, ale také přichystat minimálně jeden porub jako náhradní vzhledem ke složité geologické situaci v důlním poli,“ popisoval.

Na razbách se tak objevily silnější a výkonnější dopravníky TH 601 (nahradily TH 500), čímž bylo umožněno nasazovat i drtiče uhlí a kamene. „Podstatně se tím snížila fyzická náročnost při odtěžování horniny po trhacích pracích a urychlovala těžba,“ upřesnil bývalý ředitel. Dále se v programu POP 2010 pořídilo deset komplexů vrtacích vozů DH-DT1 a nakladačů DHL 1200. Nové vrtací stroje uměly provádět svorníkování pomocí HILTI svorníků, což pomáhalo zajišťovat stabilitu ražených důlních děl zejména v obtížných geologických podmínkách.

„V rubáních se používaly nejčastěji pluhové stojky IHV, což bylo pro paskovské hornictví sice vhodné, ale fyzicky zase velmi náročné. S rostoucím průměrným věkem horníků v rubání se pak významně snižovaly jejich výkony

s uvedenou technologií. Hledaly se tedy plochy pro nasazení dobývacích pluhových komplexů,“ pokračoval Szmek. Vyústilo to také v první novodobý paskovský kombajnový porub v 063. sloji. Bylo to v oblasti, kde uhelná mocnost kolísala od 100 do 280 centimetrů a místy se spojovaly až tři sloje najednou. Z těchto důvodů by zde nebylo možné nasadit pluhové soupravy.

Vladislav Szmek.

„Během mého působení se také dokončilo zavádění ZD 24 do zbývajících oblastí důlního pole a tím byla umožněna doprava lidí, materiálu a střílna na všechna pracoviště pomocí lokomotiv LZH,“ poznamenal Szmek s tím, že Paskováci byli průkopníky také v přepravě mužstva na pásových dopravnících a jako první v revíru OKD dopravovali horníky i na páslech s těživem. Opět se tak šetřily fyzické síly zaměstnanců.

Pavel Hadrava: Paskovské horníky považují za jedny z nejlepších...

STAŘÍČ – V dobývacím poli nynějšího Důlního závodu 3 byly v rámci OKD ty nejsložitější geologické podmínky. „Paskováci si s nimi uměli za každých okolností poradit,“ uvedl stávající provozní ředitel OKD Pavel Hadrava, který na této šachtě dříve působil jako ředitel.

„V době mého nástupu do funkce paskovského hlavního inženýra došlo na tomto závodě k výměně celého vedení, které se muselo oprostít od svého dosavadního působení v karvinském revíru a okamžitě se přizpůsobit zdejšími podmínkami,“ pokračoval Hadrava. Ještě před tím, než v roce 2004 nastoupil na Paskov, pracoval postupně na Dole František, povrchovém závodě spojených dolů František, Dukla a Lazy, dále na Dole Dukla a na Dole ČSM. „Každá šachta měla a má svá specifika, podmínky a samozřejmě jinou mentalitu lidí, kteří tam pracují. Je to dáno jejím historickým vývojem a také regionálním umístěním,“ podotkl provozní ředitel OKD.

Pavel Hadrava se po příchodu na Paskov v oblasti provozu a bezpečnosti mimo jiné zaměřil na postupné ukončení vrátkové dopravy a zavedení dopravy pomocí závěsných lokomotiv. „Po útlumu Dukly se do lokalit Staříč a Chlebovice převedl větší počet zaměstnanců – především z provozu rubání a příprav. Vedle nich bylo na Paskov přepraveno i velké množ-

Pavel Hadrava.

ství materiálu, důlních technologií a náhradních dílů. I proto se nám tento záměr podařilo úspěšně zrealizovat,“ pokračoval Hadrava.

Typický paskovský stojkový porub.

Působení v jihozápadní části revíru OKD, ze kterého v roce 2008 následně pokračoval na tehdejší Důl Karviná, ale považuje za období pracovního života, na které velmi rád vzpomíná. „Tyto léta беру jako dobrou školu života i hornictví. Zatímco v karvinské části revíru řešíme nějaký geologický problém tak dvakrát do týdne, v Paskově jsme se jimi zabývali pomalu každý den. Musím říci, že profesně považuji paskovské horníky za jedny z nejlepších. Vždy mi bylo, je a bude líto, když končí šachta a samozřejmě zvláště ta, na které jsem působil. Nicméně vše jednou v životě začíná a následně končí.“

Přeji všem zaměstnancům Důlního závodu 3 vše dobré do další etapy jejich života, hodně zdraví a štěstí,“ vzkázal provozní ředitel OKD.

Paskovský odborář: Po letech nejistoty je tu definitivně změna

STAŘÍČ – Úspěšné měsíce, byť s hořkým koncem uzavření šachty. Tak zhodnotil letošní rok představitel paskovských hornických odborářů Rostislav Palička, dříve čelbový hlavní předák.

„Na průběh tohoto roku nelze pohlížet bez souvislosti s průběhem roku loňského a především jeho posledním kvartálem. Nejdříve padlo rozhodnutí o konci Paskova k 31. prosinci 2016 a pak k 31. lednu 2017. A zde jsem rád, že se ve spolupráci s kolegy odboráři z karvinské části revíru podařilo přesvědčit věřitelský výbor a posunout uzavření dolu až na 31. březen 2017,“ prohlásil Palička. Podle jeho slov následovaly malé záznaky v podobě růstu cen uhlí i zlepšení geologických podmínek v provozovaných rubáních. „Ukázalo se, že jsme měli pravdu a nakonec na tom všichni vydělali,“ nechal se slyšet.

Za nejtěžší v souvislosti s útlumem Důlního závodu 3 odborářský předák považoval nejistotu pro zaměstnance zůstávající na Paskově pro zajištění

Rostislav Palička.

konzervačního režimu. „A také asi fakt, že lidé musí až do poslední chvíle bojovat o své odstupné,“ tvrdil.

Z odborářského pohledu Palička považoval za úspěšný i loňský rok. „Povedlo se dotáhnout do konce dřívější odchody horníků do důchodu a dojednat nařízení vlády 167/2016 – tedy lidově řečeno osmitisícové a sedmitisícové příspěvky pro propuštěné zaměstnance – a vyjednat místo výpovědi se čtyřnásobkem odstupného pro Paskováky dohodu s až možným devítinásobkem u firmy v insolventci,“ vysvětloval. Za osobní prohru nicméně označil otázku odstupného pro kolegy z DZ 3 spadající pod servisní provozy a podnik. „Jednoduše řečeno je prostě nefér, aby člověk, který se nehnuje z místa, najednou nějakým organizačním rozhodnutím už nebyl Paskovák, a jako takový měl tedy oproti ostatním z dnešního DZ 3 mízivé nároky,“ upřesnil Palička.

Závěrem poznamenal, že s koncem Paskova život neskončil a že po letech nejistoty přišla změna. „Je třeba věřit, že k lepšímu. Všem lidem, kteří se podíleli jakýmkoli způsobem na těžbě na Paskově, patří velké poděkování. Ať už přechází za prací v rámci OKD nebo jdou mimo něj. Přeji jim pevné zdraví a úspěch jak v profesním, tak osobním životě,“ zakončil odborář.

Důl Staříč.

„Snižili jsme náklady a kopali, oživení trhu ale přišlo pozdě,“ tvrdí Janowski

Předposlední paskovský ředitel zalitoval, že pod jeho vedení na stonavskou šachtu nepřešlo pracovat více kvalifikovaných a zkušených lidí z DZ 3

STONAVA – Zbigniew Janowski byl paskovský zaměstnanec čtyřiatřicet let a sedm měsíců, působil v dělnických i technických funkcích a přebíral důl v období, kdy se rozhodovalo o ukončení zdejší těžby. K momentální situaci se vyjadřoval už jako ředitel Důlního závodu 2.

„Paskovský potenciál vždy spočíval v kvalitním uhlí vhodném pro koksování. Avšak v době, kdy jednak klešaly ceny uhlí a jednak se uskutečňovaly v revíru nákladné – a někdy zbytečné – projekty jako razby ve velkých proflech s kombinovanými výztužemi, centrální překladiště či centrální klimatizace, nebylo možné udržet nákladovost na požadované úrovni,“ vzpomínal Janowski.

Ten vykonával funkci paskovského ředitele od svého pověření od 1. dubna 2013 až do 30. září 2015. „S útlumem se na šachtě nesouhlasilo. Hledali jsme různé cesty, jak ji zachránit, snažili se přesvědčit tehdejší management a pracovali na různých projektech. Vyzdvihnout musím i snahu odborářů i řadových paskovských zaměstnanců,“ pokračoval s upozorněním na to, že se podařilo například krátkodobě velmi razantně snížit náklady. „A to ve všech sférách nutných pro zachování bezpečné funkce dolu,“ zdůrazňoval Janowski.

Především rok 2014 podle něho prokázal, že se v paskovských podmínkách dalo provozovat úspěšně hornictví. „Původní projekt, na němž jsme pracovali s nynějším výkonným ředitelem OKD Antonínem Klimšou,

Zbigniew Janowski.

zakládal těžbu na úrovni přibližně 800 – 850 kiloton do roku 2016 s tím, že každoroční přijatelná ztráta pro společnost OKD bude kompenzována zárukou státu na vyplacení sociálního programu a technickou likvidací dolu. Toto bylo předloženo ke schválení tehdejší úřednické vládě. Bohužel po volbách doznala dohoda jistých změn a jedna z nových podmínek byla v budoucnu využita ke zrušení řečené dohody. Oživení

trhu s uhlím pak přišlo bohužel pozdě,“ konstatoval.

Za největší úspěch Janowski označoval motivaci Paskováků k zefektivnění těžby, zklidnění celkové situace a zabránění sociálním nepokojům. Toho všeho se podařilo dosáhnout navíc i při zachování vysoké úrovně bezpečnosti práce. „Výhodou v mé pozici paskovského ředitele byla znalost většiny lidí na Staříči a Chlebovicích a osobní přístup k nim. Tito kolegové se za to uměli odvděčit poctivou prací v náročných hornických podmínkách,“ uvedl.

Jako ředitel stonavské šachty proto také pociťoval určitou lítost z toho, že další vývoj okolo Paskova a následně vyhlášení ukončení těžby k poslednímu březnu letošního roku nepřispěly k přechodu většího počtu kvalifikovaných zaměstnanců na ostatní závody OKD. „Na druhé straně jsem rád, že přibližně dvě stovky bývalých Paskováků budou pokračovat ve své práci v DZ 2. Přechod rubanového kolektivu hlavního předáka Petra Zemana může být v budoucnu i začátkem obnovení pluhové těžby na ČSM,“ dodal Janowski.

Do porubů se bude fírat za účelem výklizu a zajištění bezpečnosti.

Ivan Grossinger: Další změna a pak konec jedné životní etapy

Poslední dny v porubu 112 408 se nesly ve znamení zhoršených podmínek i očekávání uzavření šachty, přesto však nikdo zejména bezpečnost při práci nešidil

STARČ – Ivan Grossinger bude fírat v Důlním závodě 3 i od dubna. Někdejší razič, báňský záchranář a teď také končící havíř v rubání využije toho, že má oprávnění k řízení kolejových důlních lokomotiv. Čeká ho práce mašinkáře v provozu dopravy.

„Tahle šachta a hornická profese je mým životem,“ říká Grossinger pracující v OKD od roku 1989. Nastoupil jako razič do odboru investiční výstavby. Osm let pracoval na ZBZS, poté byl opět čelbovým. Devět let vedl jako hlavní předák přípravního kolektivu.

„Když to začalo v létě 2013 okolo Paskova poprvé vřít a v červenci byly zastaveny ražby, šli jsme všichni do rubání. Já tam už zůstal. Bylo to mé rozhodnutí a znamenalo zásadní změnu,“ popisuje současný směnový předák v kolektivu hlavního předáka Martina Majse v úseku T1 vedoucího Libora Nevařila.

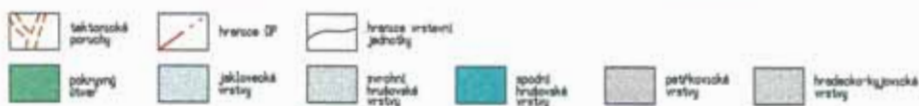
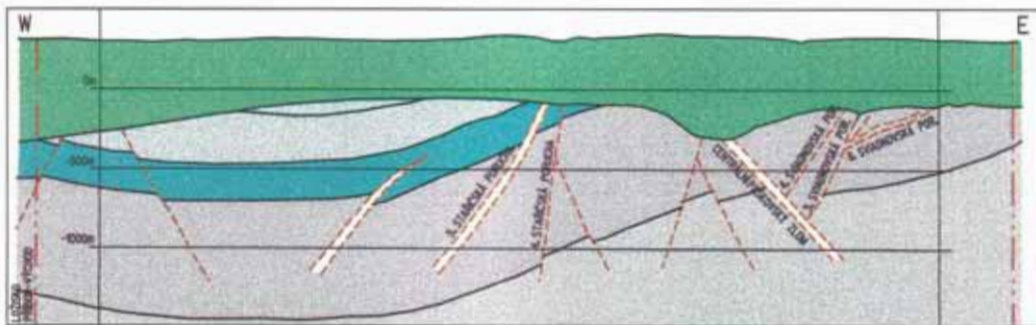
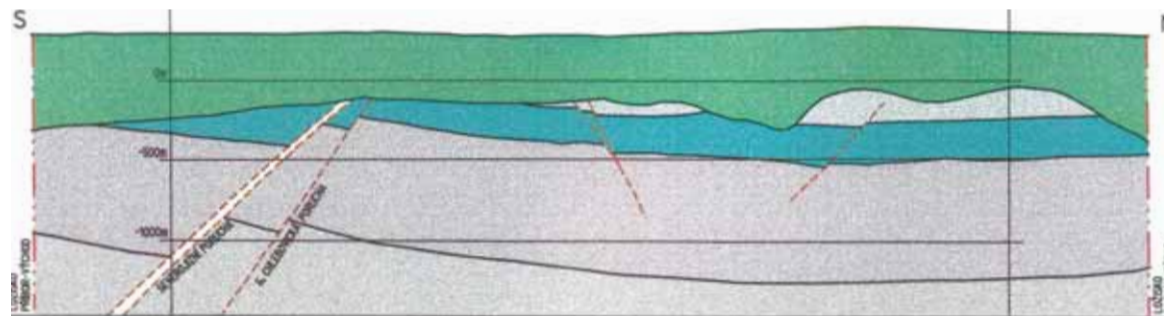
Ivan Grossinger.

Kolektiv končí s dobýváním porubu 112 408 v lokalitě Chlebovice. „Od pondělí 3. dubna mnohým z nynějších kolegů začne nový život mimo OKD i mimo havířinu a na naše bývalé pracoviště nastoupí strojní úsek na výkliz technologii,“ pokračuje Grossinger.

Prim v DZ 3 podle něj začnou hrát pomocné úseky. „Zůstávají chlapi ze strojního, část elektrikářů a důlní doprava. Já mám domluvené místo lokomotiváře. Čeká nás výkliz, technická likvidace a po ní závěr jedné životní etapy,“ dodává Grossinger.

Strojní úsek začne s demontáží technologie.

Schematický řez DP.

Prožil útlumy už tři šachet, nyní je pro něj posledním

CHLEBOVICE – František, Dukla, Paskov. Útlum těchto šachet osobně postupně zažíval Pavel Balon. Současná funkce směnového technika provozu rubání v Důlním závodě 3 je s největší pravděpodobností poslední v jeho kariéře v OKD, jež včetně doby strávené v učení trvala třicet let.

„Nejlepší mé vzpomínky budou vždy jednoznačně na Důl František. Tam jsem začínal, byla to taková domácí šachta,“ tvrdil Balon, který se vyučil důlním elektromontérem. Krátce nato přešel do rubání, kde postupně dělal revírníka i vedoucího úseku.

„Po svém působení v dolech František a Dukla vedl až do předloňského roku paskovský úsek rubání T2, kde Zemanovy osádky učinily několik zápisů do his-

torie dolu. „Asi nejvíc si považuji rekordního desetimetrového postupu porubní fronty v jednom dni a měsíčního postupu rubání ve výši 175 metrů. Všechno to

Pavel Balon.

bylo ve stěně 059 798 v lokalitě Chlebovice,“ přiblížil.

Závěr paskovské těžby sledoval už z postu rubáňového směnového technika. „Horníci dělali pořád stejně. Dbali na bezpečnost, dávali si pozor, nekašlali na práci. Paskováci to nevzdali!“ nechal se slyšet. Naopak, překvapil ho nízký zájem o přechod zaměstnanců DZ 3 na karvinské šachty.

Petr Zeman s polovinou kolektivu, kde je ještě hrstka původních chlapů z Františka, přechází opět, ale já se už s nimi na ČSM nechystám. Vlastními silami si hledám novou práci, chtěl bych pokračovat v technické funkci v jiném odvětví,“ řekl Balon. Léta na šachtě mu, jak poznamenal, dala velkou zkušenost při komunikaci s lidmi, schopnost je motivovat a přimět k podávání výkonů.

Petr Chlebek: Plnili jsme, ale nebylo to jednoduché

STARČ – Konec šachty je určitě smutná záležitost pro každého, kdo na ní pracoval. A já se budu loučit už podruhé. V roce 1999 jsme zavírali původní Důl Paskov, tehdy závod Paskov, a nyní totéž čeká i Důlní závod 3 s lokalitami Staříč a Chlebovice.

Na Staříč jsem přešel ze závodu Paskov v roce 1996 jako hlavní inženýr závodu. Od roku 1997 do roku 2004 jsem zde pracoval jako závodník.

Hned na počátku tohoto období došlo k převodu vlastníka – OKD přešla z majetku státu do soukromých rukou. Již tehdy se mluvilo o uzavření Paskova, protože vázl odbyt a na skládce ležela velká hromada neprodaného uhlí. Pak se však obchod rozběhl a už brzy bylo uhlí naopak málo. Nastal velký tlak na zlepšení ekonomiky. Museli jsme řešit snížení stavu pracovníků, hledat úspory v materiálových nákladech, energiích a to vše při zachování výše těžby. Investice, které jsme v té době dostávali, byly doslova jen na přežití. Nikdo nechtěl do rozvoje šachty vložit větší prostředky. Stále jsme byli považováni za šachtu, která může už brzo skončit.

Tomu odpovídala i důlní situace, kdy jsme museli podpatrově řešit otvorku zásob v úrovni 5. patra, ale veškerá těžba se po pásech musela dostávat

Petr Chlebek.

na 3. patro, kde bylo vyloženo skipové těžní zařízení. Také strojní zařízení v porubech a přípravách bylo zastaralé a nového jsme dostávali takřka po kapkách. Přesto se nám dařilo po celé toto období plnit důlně-technický plán, který nebyl rozhodně nízký.

Přestože to nebylo vůbec jednoduché, rád na všechna ta léta vzpomínám. To zlé a nepříjemné je zapomenuto a připomínám si především to pozitivní. Rád využívám této možnosti, abych pozdravil všechny své bývalé spolupracovníky a poděkoval jim takto ještě jednou za práci, kterou tehdy pro Důl Paskov odvedli.

Zdar Bůh!

Petr Chlebek

Paskovské pokračování v dubnu

Vážení čtenáři, vzhledem k obsáhlosti témat souvisejících s útlumem Důlního závodu 3 se do tohoto speciálního vydání Horníka všechny články nedostaly. Další informace proto přineseme v dubnovém vydání měsíčníku. red

Kolejiště pod chlebovickou těžní věží.

Z paskovského dispečinku přechází zpátky do příprav – na Důlní závod 2

Roman Gajdzica zamíří po necelých sedmadvaceti letech v hornické profesi do nových podmínek, v karvinské části revíru OKD totiž fáral pouze jednou

STARČ – Po poslední šichtě na paskovském výrobním dispečinku se Roman Gajdzica vrátí zpět do provozu příprav. Od dubna nastupuje na Důlní závod 2, kde by měl vést čelbový úsek s chlapy, které měl pod sebou i na staříčské či chlebovické lokalitě.

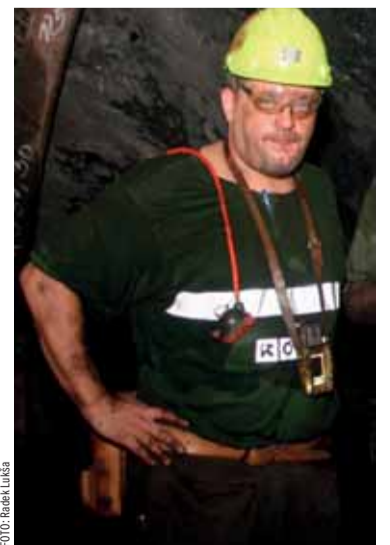
„Ve skoro jednapadesáti letech se nemusím učit nic nového a nic moc v životě měnit,“ uvedl ke svému rozhodnutí jít do karvinské části revíru OKD. Předcházela tomu konkrétní nabídka právě ze stonavské šachty. „Takovou bych zřejmě nikde ve Frýdku-Místku ani blízkém okolí nedostal,“ pokračoval s tím, že vybral také určitou jistotu práce.

Na šachtu nastoupil Gajdzica před necelými sedmadvaceti lety; ještě na původní Důl Paskov v Paskově. „Začal jsem jako požárník u pásů, pak přešel do rubání. Mezitím jsem si udělal k mé strojní průmyslovce i dálkově hornickou průmyslovku a stal se štajgrem. Po uzavření starého Paskova jsem šel jako zástupce vedoucího úseku rubání na Staříč, pak jsem se stal vedoucím těžebního úseku. Posléze vedl Gajdzica čelbový úsek P2. „Nejlepší výkony u mne podával kolektiv hlavního předáka Petra Plačka stabilně překonávající stometrové měsíční postupy. Rekord měl vloni – 128 metrů s klasickou technologií,“ poznamenal s upozorněním, že Plačkův nástupce Marek

Fajman rovněž s prakticky celým kolektivem zamířil vloni na DZ 2.

„Já v karvinské části fáral jen jednou, na Dukle. A razič kombajn jsem viděl na obrázku. Pracovat tak budu opět v úseku s klasickou technologií vrtacího vozu a nakladače,“ řekl Gajdzica. Paskovští zaměstnanci – a zejména přípravní – však podle něj přilíhli velký zájem o uplatnění v karvinské části revíru neprojevili. „Zaznamenal jsem dost nedůvěry a obav. Chlapi například neznají důlní otřesy, které jsme na Paskově neměli,“ uvedl.

Další skupina Paskováků podle něj vsadila na sociální programy se státními příspěvky. „Lidi tady mají průměrný věk pětáctýřicet, šestačtyřicet let a oddělané šichty jim zaručují dřívější odchody do důchodu. S osmi tisíci měsíčně na pět let jim to do penze akorát tak vyjde,“ líčil Gajdzica.

Roman Gajdzica.

